

Η Νέα Τάξη εισβάλλει στα ελληνικά σχολεία με... **ΤΑ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ**

«Το πρώτο βήμα για να εξοντώσεις ένα έθνος είναι να διαγράψεις τη μνήμη του. Να καταστρέψεις τα βιβλία του, την κουλτούρα του, την ιστορία του. Μετά να βάλεις κάποιον να γράψει νέα βιβλία, να κατασκευάσει μια νέα παιδεία, να επινοήσει μια νέα ιστορία. Δεν θα χρειαστεί πολύς καιρός για να αρχίσει αυτό το έθνος να ξεχνά ποιο είναι και ποιο ήταν. Ο υπόλοιπος κόσμος γύρω του θα το ξεχάσει ακόμα πιο γρήγορα».

[Μίλαν Κούντερα, Το βιβλίο τον γέλιου και της λήθης]

Του Λεωνίδα Χ. Αποσάτη

Τα Νέα βιβλία

Η κρίση στον χώρο της Παιδείας και η ατμόσφαιρα σύγκρουσης -με την απεργία διαρκείας των δασκάλων, τις 48ωρες απεργίες των καθηγητών, τις καταλήψεις στα σχολεία και την αναταραχή στα Πανεπιστήμια- είναι απλώς η κορυφή του παγόβουνου, με το οποίο συγκροτείται αυτή τη στιγμή η μαθητιάσα και εκπαιδευόμενη ελληνική νεολαία.

Κάτω από τα φαινόμενα αποδιοργάνωσης, υποβόσκει ένας βαθύτερος δομικός ανασχηματισμός της μορφής και του περιεχομένου της ελληνικής εκπαίδευσης. Από εδώ και πέρα, επιχειρείται απροκάλυπτα να χρησιμοποιηθεί η ελληνική εκπαίδευση ως μηχανισμός ιδεολογικής χειραγώγησης και παραγωγής νέων μονοδιάστατων προσωπικοτήτων, προσαρμοσμένων στις ανάγκες της υπερεθνικής χρηματοπιστωτικής και νεοταξικής παγκοσμιοποίησης.

Τα νέα βιβλία που μπαίνουν στα δημοτικά σχολεία και τα γυμνάσια από τη σχολική χρονιά που ξεκίνησε, πίσω από το μεταρρυθμιστικό τους περιτύλιγμα, αποτελούν τον «δούρειο ίππο» του οικονομικού φιλελευθερισμού και των πολυεθνικών, όπως διατείνεται μία μεγάλη μερίδα εκπαιδευτικών και πνευματικών ανθρώπων που τα μελέτησαν. Εξάλλου είναι η πρώτη φορά που σχολικά βιβλία συγγράφονται έπειτα από

Συνδέστε:

ΟΟΣΑ, πρόγραμμα PISA, PlayStation 2, CDRSEE, Λέσχη Μπίλντερμπεργκ

διαγωνισμό, τον οποίο προκήρυξε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, σύμφωνα με το νέο Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Σπουδών, και χρηματοδοτούνται κατά... 75% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και μόνο κατά 25% από εθνικούς πόρους. Άραγε οι αριθμοί αυτοί καθορίζουν και τα ποσοστά... εθνικής συνείδησης που διαμορφώνουν;

Αντί για λογοτεχνία στα σχολεία το... PlayStation 2!

Το σύστημα αξιολόγησης της «αποδοτικότητας» των εθνικών εκπαιδευτικών συστημάτων PISA (Program for International Student Assessment) του ΟΟΣΑ προωθεί τη νεοφιλελεύθερη τεχνοκρατική αντίληψη ότι το σχολείο πρέπει να συνδεθεί με την αγορά εργασίας και να μην παράγει στους νέους γνώσεις που είναι «ασύμβατες» με την εποχή που ζουν και την παγκοσμιοποιημένη αγορά εργασίας στην οποία θα ερχαστούν. Επομένως, η φιλοσοφία, η αρχαία ελληνική γραμματεία, οι ανθρωπιστικές επιστήμες και κάθε θεωρητική γνώση που κάνει τον άνθρωπο να προβληματίζεται και να σκέπτεται, θα εξοβελισθεί ως «ασύμβατη».

Είναι ενδεικτική η υποβάθμιση στα νέα βιβλία της λογοτεχνίας και των κλασικών

κειμένων. Τα λογοτεχνικά κείμενα αντιπροσωπεύονται σε ποσοστό 40%, ενώ παρόλληλα φιλοξενοούνται εμπορικές διαφημίσεις, όπως η ολοσέλιδη διαφήμιση του ηλεκτρονικού παιχνιδιού PlayStation 2, στο βιβλίο της Ε' Δημοτικού!

Όπως φαίνεται, στο μέλλον φιλοδοξούν να αποσύρουν την παιδεία από τα χέρια των εκπαιδευτικών και να την αναθέσουν σε χορηγούς-εταίρους και διάφορα κερδοσκοπικά «μορφωτικά» ιδρύματα, που θα διεκπεραιώνουν τον ρόλο τους από κοινού με τις πολυεθνικές του θεάματος.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι έννοιες που χρησιμοποιούν τα περισσότερα από τα «εκσυγχρονιστικά» στελέχη από όλα τα μεγάλα κόμματα, συζητήθηκαν στη διήμερη Σύνοδο

Το μεγάλο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της 11ης Οκτώβρη. Ανάμεσα όμως στα δεκάδες πανό απουσιάζει ένα για το περιεχόμενο των νέων προγραμμάτων στην σχολική εκπαίδευση. Το ασφυκτικό οικονομικό κλίμα και η εργασιακή ανασφάλεια που κυκλώνει την κοινωνία δεν αφήνει πολλά περιθώρια στον πολιτισμό. Οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να υπερβούν τη λογική του οικονομιστικού συνδικαλισμού και να διεκδικήσουν πρωταρχικά τον δημόσιο εθνικό διάλογο για το περιεχόμενο και τον επαναπροσανατολισμό της Παιδείας.

Φοιτητές και φοιτήτριες διαδηλώνουν κατά των σχεδιαζόμενων μεταρρυθμίσεων. Ένας από τους στόχους που χτυπούν τα νέα βιβλία είναι η αγωνιστικότητα της νεολαίας, ενώ παράλληλα επιδιώκεται να παγιωθεί η παθητικότητα και ο τύπος του πειθήνιου πολίτη.

Υπουργών Παιδείας του ΟΟΣΑ, που έγινε στο Λαγονήσι στις 27 και 28 Ιουνίου 2006. Εκεί συμφώνησαν οι υπουργοί και οι τεχνοκράτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις στην Παιδεία, ώστε αυτή να εξυπηρετεί καλύτερα τις απαιτήσεις της παγκοσμιοποιημένης αγοράς.

Η προσπάθεια καλλιέργειας μιας «ευρωπαϊκής συνείδησης», που ενισχύεται από τα Ευρωπαϊκά Προγράμματα, είναι εμφανής μέσα στα νέα σχολικά βιβλία. Για παράδειγμα, με τα νέα βιβλία διαφημίζεται και προπαγανδίζεται στους καθηγητές και μαθητές η Ευρωπαϊκή Ένωση για τις δήθεν αντιρατσιστικές και οικολογικές ευαισθησίες που έχει και προβάλλεται ως πρότυπο ελευθερίας και ανθρωπιστικής ευαισθησίας. Ακόμα και η Επανάσταση του '21 εξετάζεται στην Ιστορία της ΣΤ' τάξης Δημοτικού ως μέρος της πορείας της Ελλάδας προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση!

Τι λένε οι εκπαιδευτικοί

Αν και, μέχρι σήμερα, με εξαίρεση μεμονωμένα άρθρα σε έντυπα και σε ηλεκτρονικά περιοδικά, δεν έχει υπάρξει σοβαρός διάλογος, οι εκπαιδευτικοί έχουν διατυπώσει κάποιες πρώτες επισημάνσεις. Και, κυρίως, τονίζουν ότι το νέο σχολικό βιβλίο αποτυπώνει τον τύπο του πειθήνιου ανθρώπου που θέλει να διαμορφώσει η Νέα Τάξη, μέσα από τις εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις που προωθούνται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

«Οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται μπροστά σε ύλη, με την οποία δεν έχουν καμία εξοικείωση» λέει ο εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης κ. Π. Χαραμής. «Η επιμόρφωση έπρεπε να είναι συστηματική και μεγάλης διάρκειας. Παράλληλα, πολλά μαθήματα πλέον εξαρτώνται μεταξύ τους και προϋποθέτουν παράλληλη πρόοδο. Επίσης, το γεγονός ότι δεν έχουν αντικατασταθεί όλα τα βιβλία

δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα». (Το Βήμα, 17/09/2006, e-paideia.net, 12/10/2006)

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατά τους εκπαιδευτικούς:

- Υπάρχουν μεθοδολογικές αδυναμίες, κενά και παραλείψεις, ενώ δεν περιέχεται κάποια εισαγωγή με τις αρχές και τους σκοπούς συγγραφής, ούτε θεωρία προσέγγισης του ιστορικού υλικού.

- Η ενιαία ιστορική διαδικασία παρουσιάζεται διασπασμένη, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται το ιστορικό υλικό αποσπασματικό και ασύνδετο.

- Ακολουθείται μία συμβατική **περιοδολόγηση** των γεγονότων, μία «γεγονοτολογική» Ιστορία, η οποία εμποδίζει τον μαθητή να συγκροτήσει γενικούς άξονες ερμηνείας της ιστορικής πορείας, ακυρώνοντας τη δημιουργική και την κριτική σκέψη.

α. Για την αρχαία Ιστορία:

- Το περιεχόμενο είναι αποσπασματικό και ανεπαρκές.
- Δεν αναδεικνύεται η αρχαία ελληνική Φιλοσοφία και Επιστήμη, η οποία είναι η βάση της σημερινής παγκόσμιας σκέψης.
- Δεν γίνεται φανερό η προσφορά του ελληνικού και του ρωμαϊκού πολιτισμού στη νεότερη ευρωπαϊκή σκέψη και, ιδιαιτέρως, στη διαμόρφωση και εξέλιξη των πολιτικών και των κοινωνικών θεσμών.

β. Για τη μεσαιωνική και τη νεότερη Ιστορία:

- Δεν γίνεται φανερό η συνάντηση των διαφορετικών πολιτισμών: του Βυζαντίου, της Δυτικής φεουδαρχικής Ευρώπης και του Ισλάμ.
- Δεν σημειώνονται οι διαφορές εκείνες που έδωσαν τη δυνατότητα στη Δυτική Ευρώπη να κυριαρχήσει οικονομικά και πολιτικά στον κόσμο.

Η. ΓΛΩΣΣΑ

Οι Ανεξάρτητες Κινήσεις της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης επισημαίνουν, μεταξύ άλλων: «Στο μάθημα της Γλώσσας, ειδικότερα στις μεγάλες τάξεις, η Λογοτεχνία υποβαθμίζεται, απαξιώνεται και τελικά παραμερίζεται, για να κυριαρχήσουν το εφήμερο, το καθημερινό και το αγοραίο, όπως οι διαφημίσεις, οι συνταγές και οδηγίες χρήσης συσκευών που, τελικά, κι αυτά είναι έξω από κάθε επικοινωνιακή και κριτική

Παρ' όλο που οι μαθητικές κινητοποιήσεις προκαλούν τεράστιο προβληματισμό σε έναν αντικειμενικό παρατηρητή, είναι γεγονός ότι το ελληνικό μαθητικό κίνημα ορισμένες φορές έχει διεκδικήσει και υποστηρίξει αιτήματα που δείχνουν βαθύτατη ωριμότητα.

Σκηνές από τις μαθητικές καταλήψεις σε σχολεία της Αθήνας. Μερικά συνθήματα των εκπαιδευτικών και των μαθητών: «Το τυρί στη φάκα εμείς δεν το τσιμπάμε, στο μέλλον που μας φτιάχνουνε μ' αγώνα απαντάμε!», «Στον δρόμο και πά-λι οι μαθητές, έξω απ' τα σχολεία οι πολυεθνικές», «Όχι στις ευρωεκπαιδευτικές χωματερές».

γλωσσική προσέγγιση. Τα επιστημονικοφανή επιχειρήματα για επικοινωνιακή προσέγγιση της γλώσσας, λειτουργική γραμματική κλπ., με μία σοβαρή εξέταση αποδεικνύονται ψευδεπίγραφα και αποτελούν κενό γράμμα, επιστρέφοντας στο σχολαστικισμό και στη γραμματική του κανόνα (δυσνόητου και ακατανόητου, όχι λίγες φορές) με μοντέρνο περιτύλιγμα».

Άλλοι εκπαιδευτικοί που πρόσκεινται στο Παλλαϊκό Μέτωπο Παιδείας διαπιστώνουν ότι ο τρόπος που τείνει να διδάσκεται πλέον η ελληνική γλώσσα στα Δημοτικά μοιάζει πιο πολύ με τον τρόπο που διδάσκεται η ξένη γλώσσα στα φροντιστήρια! ««Επικοινωνιακή» μέθοδο φιλοδοξούν να εφαρμόσουν και στα μαθηματικά καθώς, αντί για διατύπωση του προβλήματος, δίνεται στους μαθητές μία ζωγραφιά, και μία ομάδα καλείται να αποκρυπτογραφήσει το πρόβλημα. Η λύση του θεωρείται προσωπικό θέμα του παιδιού».

Τι λέει η Εκκλησία

Οι αντιρρήσεις της Εκκλησίας, όπως εκφράστηκαν από τον εκπρόσωπο Τύπου της Αρχιεπισκοπής (ΤΑ ΝΕΑ, 12/9/2006), αφορούν στα εξής:

- Για τα βιβλία των θρησκευτικών στην Α', Β', Γ' Γυμνασίου, αναφέρεται ότι είναι περισσότερο θρησκευολογικού περιεχομένου.

- Για το βιβλίο Ιστορίας στη ΣΤ' Δημοτικού, παρατηρεί ότι η ύλη για την Ελληνική Επανάσταση του '21 και τη Μικρασιατική Καταστροφή είναι συμπυκνωμένη και δεν

Τι μας είπαν οι εκπαιδευτικοί

Παρακάτω σταχυολογούμε μερικές από τις καταγγελίες των εκπαιδευτικών για να ενημερωθεί καλύτερα το αναγνωστικό κοινό του ΤΜ, σχετικά με το τι μεθοδεύεται στην πολύπαθη εκπαίδευση.

1. Καθηγητές, οι οποίοι συμμετείχαν στα ειδικά σεμινάρια που επιμορφώνουν τους εκπαιδευτικούς στην κατανόηση της «εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης» και στο νέο «διαθεματικό» πλαίσιο των καινούργιων σχολικών βιβλίων, μας είπαν ότι έλαβαν σαφείς και επιτακτικές εντολές από τους «επιμορφωτές» του Υπ. Παιδείας και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου: να σταματήσουν οι αναφορές στην έννοια «ελληνικό έθνος» στο μάθημα της Ιστορίας, να αποφεύγεται οποιαδήποτε «εθνικιστική» αναφορά που μπορεί να ενοχλεί τους Τούρκους στη διδασκαλία της Επανάστασης του '21 και να μην αναφέρεται τίποτα κατακριτέο για τους Δυτικούς στο κεφάλαιο των Σταυροφοριών.

2. Πολλοί εκπαιδευτικοί αντέδρασαν στην ντιρεκτίβα για τη **διδασκαλία της Ιστορίας χωρίς να τονίζεται η σημασία των ηρώων και των ηρωικών πράξεων**. Αντίθετα, επιδιώκεται η καλλιέργεια προτύπων ενδοτισμού και καταναλωτισμού... Όπως υποστηρίζουν οι εκπαιδευτικοί, τα νέα «πολυπολιτισμικά» εκπαιδευτικά προγράμματα αποσκοπούν να «στραγγαλίσουν» κάθε διάθεση ανάστασης στη νεολαία και να διαμορφώσουν «παιδιά της ήττας» που θα έχουν βιώσει την έννοια «Ελλάδα» σαν κάτι για το οποίο δεν μπορούν να είναι υπερήφανοι.

3. Ενώ το υπουργείο Παιδείας αρνούνταν επί εβδομάδες κάθε διάλογο με τους εκπαιδευτικούς, οι κατευθύνσεις για την ελληνική Παιδεία συζητούντο σε εξωθεσμικούς χώρους. Για παράδειγμα, στις 27 και 28 Ιουνίου έγινε στην Αθήνα το Forum και η Διάσκεψη των Υπουργών Παιδείας των κρατών-μελών του ΟΟΣΑ (για πρώτη φορά εκτός της έδρας του ΟΟΣΑ στο Παρίσι), με αντικείμενο τις **μεταρρυθμίσεις που θα πρέπει να δρομολογηθούν στην Ανώτατη Εκπαίδευση ώστε να ευθυγραμμιστεί πλήρως με τις επιταγές της παγκοσμιοποίησης και των υπερεθνικών ιδρυμάτων και των πολυεθνικών**.

Επίσης, από τις 29/09 έως 01/10 στο θέατρο του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος πραγματοποιήθηκε διεθνές εκπαιδευτικό συνέδριο με τη συμμετοχή Αμερικανών καθηγητών. Ο πρέσβης των ΗΠΑ Τσαρλς Ρις, στον χαιρετισμό του τόνισε ότι **«η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι οι αλλαγές στον τομέα της εκπαίδευσης»...**

Δηλαδή, τη δημιουργία της «ενιαίας αγοράς Ανώτατης Εκπαίδευσης» για τις ανάγκες των πολυεθνικών επιχειρήσεων.

Ο καθηγητής Παιδαγωγικών και Τεχνολογίας Επικοινωνίας Σέιμουρ Πάπερτ, του γνωστού Πανεπιστημίου ΜΙΤ των ΗΠΑ, στην ομιλία του συνέστησε στους Έλληνες τη **«θεμελιώδη αναθεώρηση του τι διδάσκεται και τι μαθαίνεται»** έως σήμερα.

4. Στα πλαίσια αυτών των κατευθύνσεων, στην Αρχαία Ιστορία (νέο βιβλίο της Α' Γυμνασίου) υποβαθμίζονται εμφανώς όλοι οι Έλληνες ήρωες των Περσικών Πολέμων με κανονικούς χαρακτήρες στο κείμενο ενώ, **αντιθέτως, τονίζονται με μαύρα γράμματα οι Πέρσες στρατηγοί**. Για τα αίτια των Περσικών Πολέμων και του Χρυσού Αιώνα δεν γίνεται καμία αναφορά, ούτε κάποια μνεία της σημασίας της νίκης των Ελλήνων για τον Ελληνισμό και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό.

5. Στο βιβλίο της Μεσαιωνικής Ιστορίας (Β' Γυμνασίου) έχει απαλειφθεί ο όρος «Βυζάντιο», ενώ υπάρχει σε επιμέρους μαθήματα. Η απόκρουση των Αβάρων και Σλάβων από τον Ηρόδαιο αναφέρεται ασπώς, ενώ δεν υπάρχει καμία λέξη για τον ηρωισμό των πολεμιστών και τον «Ακάθιστο Ύμνο» (σελ. 19). Η νίκη κατά των Αράβων από τον Λέοντα Γ' Ίσαυρο, που στο παλιό βιβλίο αναφερότο ως ισοδύναμη με τον Μαραθώνα και ο Λέων ως νέος Μιλτιάδης, στο νέο βιβλίο δεν τονίζεται καθόλου. Ούτε καν ως ισοδύναμη με τη νίκη των Φράγκων στο γαλλικό Πουατιέ (σελ. 27). Το όνομα Βουλγαροκτόνος έχει απαλειφθεί και στις νίκες κατά των Βουλγάρων οι μεγάλοι στρατηγοί Βασίλειος ο Β', Νικηφόρος Φωκάς και Ιωάννης Τσιμισκής αναφέρονται με κανονικά γράμματα, ενώ τονίζονται πάλι οι εχθροί του Βυζαντίου, Συμεών και Σαμουήλ (σελ. 41). Παρόμοιες διαστρεβλώσεις γίνονται και στις Σταυροφορίες κ.ο.κ.

6. Τέλος, ένας μεγάλος αριθμός εκπαιδευτικών μας περιέγραψε με μαύρα χρώματα την κατάσταση στη διδασκαλία της γλώσσας όπου όλα δείχνουν ότι **η λατινοποίηση καλπάζει**. Από του χρόνου ετοιμάζονται νέες γλωσσικές και γραμματικές αλλαγές που θα καταστήσουν ακόμα πιο ανάπηρη την ελληνική γλώσσα όπως θα μαθαίνεται στα σχολεία.

Αποκρύπτεται και καταδιώκεται, μας είπαν, **η ανατρεπτική έρευνα του Εκπαιδευτικού - Ερευνητικού Τομέα του Ανοικτού Ψυχοθεραπευτικού Κέντρου που κατέδειξε ότι, με την εκμάθηση της ιστορικής ορθογραφίας (πολυτονικό) ωριμάζουν ταχύτερα οι οπτικές και γνωστικές λειτουργίες του μαθητή, όπως η Αντίληψη και η Μνήμη!**

γίνεται εκτενής ανάλυσή τους, ενώ δεν γίνεται εμφανής και εκτενής αναφορά στον ρόλο της Εκκλησίας στην Επανάσταση.

Η υποβάθμιση του ρόλου της Ορθοδοξίας στην Επανάσταση του '21 επισημάνθηκε και από εκπαιδευτικούς κύκλους ακόμη και της Αριστεράς. Ο Ριζοσπάστης έγραψε χαρακτηριστικά, την Κυριακή 8 Οκτωβρίου: **«Αντίστοιχα, η Ιστορία διδάσκεται με θέματα αποσπασμένα από την ιστορική τους συνέχεια...**

Για παράδειγμα, μπορεί οι μαθητές να γνωρίσουν τον ρόλο συγκεκριμένων πατριαρχών η επισκόπων πριν και κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του '21, δεν θα σταθούν όμως μέσα από τα σχολικά βιβλία στον σημαντικό ρόλο που έπαιξε ο λαϊκός κλήρος στην Επανάσταση».

3. Για το βιβλίο των Αρχαίων Ελληνικών στην Α' Γυμνασίου αναφέρει ότι έχουν αφαιρεθεί αρχαία κείμενα παρμένα από τις ευαγγελικές περικοπές.

4. Τέλος, για το βιβλίο των Νέων Ελληνικών στη Γ' Γυμνασίου, τα λογοτεχνικά κείμενα που αναφέρονται στον Χριστιανισμό

Αριστερά: Το βιβλίο «Μεσαιωνικής και Νεότερης Ιστορίας» της Β' Γυμνασίου για το οποίο ακούστηκαν οι περισσότερες επικρίσεις. Το αντίστοιχο βιβλίο της Ε' Δημοτικού για το Βυζάντιο φαίνεται κατά πολύ επαρκέστερο, παρ' ότι απευθύνεται σε νεαρότερες ηλικίες.

Δεξιά: Το βιβλίο Ιστορίας «Στα βυζαντινά χρόνια», της Ε' Δημοτικού. Η συγγραφή του κρίνεται περισσότερο φροντισμένη από τα αντίστοιχα βιβλία Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού και της Α' και Β' Γυμνασίου.

έχουν αφαιρεθεί.

Ενδεικτικά, ο ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ιστορικός Βασίλης Κρεμμυδάς (ΤΑ ΝΕΑ, 07/10/2006) λέει: **«Η Γαλλική Επανάσταση, η Συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή και πολλά άλλα μπορούν, φαίνεται, να λείπουν από ένα σχολικό βιβλίο, δεν μπορεί όμως να λείψει, όσο σύντομη και αν είναι, η αναφορά στα γεγονότα, η... Συνθήκη της Τορντεζίλας (1494), με την οποία, λέει, Ισπανοί και Πορτογάλοι "αφού μετέτρεψαν τις νέες χώρες σε αποικίες, τις μοίρασαν μεταξύ τους"! Αυτό το συνταρακτικό, άγνωστο σε μένα, το ομολογώ, γεγονός δεν αναγράφεται στο χρονολόγιο. Έχω να κάνω μία αφελή ερώτηση: το 1494 υπήρχαν αποικίες για να τις μοιράσουν τα δύο βασίλεια;»**

Η Άλωση της Κωνσταντινούπολης χωρίς... τον Παλαιολόγο

Για την πολιορκία και την Άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς του Μωάμεθ του Β', το σημαντικότερο και δραματικότερο ιστορικό ορόσημο του μεσαιωνι-

Η «Διαθεματική προσέγγιση» στην Ελληνική Εκπαίδευση

Το μεθοδολογικό πλαίσιο που συνιστούν στους καθηγητές οι υπεύθυνοι του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου μέσα από τις ειδικές οδηγίες και τα επιμορφωτικά σεμινάρια είναι η **διαθεματική-διεπιστημονική προσέγγιση**. Διαθεματική προσέγγιση σημαίνει να διδάσκεται ένα αντικείμενο μέσα από πολλές οπτικές γωνίες.

Σύμφωνα με τα ειδικά βιβλία των καθηγητών, αυτό σημαίνει το εξής: «*Η επεξεργασία του σχετικού υλικού και η μελέτη θέματος ολοκληρώνεται μέσα από ατομικές ή ομαδικές διαθεματικές εργασίες, οι οποίες παρουσιάζονται, συζητούνται και υποστηρίζονται στην τάξη με την καθοδήγηση του διδάσκοντος. Μέσα από τον διάλογο θα προκύψουν χρήσιμα συμπεράσματα, θα δοθούν απαντήσεις σε τυχόν ερωτήσεις και θα διαλευκανθούν κάποια σημεία (καθοδηγούμενη ομαδοσυνεργατική διδασκαλία)*».

Πολλοί εκπαιδευτικοί εξέφρασαν στο περιοδικό την ανησυχία τους για τις συνέπειες των οδηγιών του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου: η «διαθεματικότητα», που υποτίθεται ότι «είναι εχθρός της αποσπασματικότητας και της παπαγαλίας», θα οδηγήσει στη **συνολική υποβάθμιση της γνώσης**. «Διαθεματική διδασκαλία» σημαίνει, με απλά λόγια, ότι καταργείται η αυτοτέλεια του γνωστικού αντικειμένου στη διδασκαλία και αντικαθίσταται από τη συλλογή πληροφοριών και τις πρακτικές εφαρμογές τους σε καθημερινά προβλήματα.

Μέσα σε αυτό το πνεύμα, στα βιβλία του Δημοτικού η διδασκαλία της Γλώσσας δεν γίνεται από λογοτεχνικά κείμενα αλλά... με βιογραφικά σημειώματα, προσκλήσεις για πάρτυ, συνταγές μαγειρικής και οδηγίες χρήσης ηλεκτρονικών παιχνιδιών.

Οι εκπαιδευτικοί δεν κρύβουν τους φόβους τους ότι, με τη συντελούμενη μεταρρύθμιση, σε λίγα χρόνια οι μαθητές θα είναι εθισμένοι σε έναν απλοϊκό και επιφανειακό λόγο. Η «**επικοινωνιακή**» μέθοδος θα οδηγήσει, λένε, στην **έξαρση του λειτουργικού αναλφαριθμητισμού τα επόμενα χρόνια**.

Ωστόσο, το ΤΜ πρέπει να επισημάνει πως τα μειονεκτήματα της «παπαγαλίας» (για την οποία όλοι διαμαρτύρονται) εξαλείφονται ακριβώς με τη Διαθεματική Προσέγγιση διά της οποίας ο νους του ανθρώπου διευρύνεται καθώς μπορεί να κατανοήσει λ.χ. ότι οι νομοτέλειες που διέπουν μία χημική σχέση μπορεί να βρίσκουν αντιστοιχίες στις ανθρώπινες σχέσεις. **Οι αντιδράσεις των εκπαιδευτικών οφείλονται κατά ένα μεγάλο μέρος στη «διά βίου εκπαίδευση» την οποία καλούνται να ακολουθούν...** Ενδεικτικά λέγεται ότι μόνο 1000 δάσκαλοι σήμερα στην Ελλάδα είναι σε θέση (λόγω νεαρής ηλικίας, ακμαίας διάθεσης, κατάλληλης μόρφωσης κλπ) να εφαρμόσουν Διαθεματική Διδασκαλία.

κού Ελληνισμού, το βιβλίο της Ιστορίας της Β' Γυμνασίου αφιερώνει μόλις... μία και μισή σελίδα! Πεντακόσιες περίπου λέξεις! Το κείμενο θα μπορούσε να απευθύνεται σε οποιονδήποτε, άσχετο με την Ελλάδα μαθητή, στον κόσμο. Δεν αποπνέει τίποτα το ελληνικό ως προς το πώς βίωσε ο μεσαιωνικός και ο νεότερος Ελληνισμός το «*Εάτω η Πόλις*».

Το άχρωμο, άοσμο και άνευρο ύφος της περιγραφής των συμβάντων προδίδει τη σκοπιμότητα των συγγραφέων, που δεν είναι άλλη από την αλλοίωση της εθνικής συνείδησης, την απονεύρωση της ιστορικής μνήμης, την προετοιμασία των αυριανών Ελλήνων για να αποδεχθούν τον νεοταξισμό. Το λιγότερο που μπορεί να υποθέσει κανείς είναι αυτό. Μερικές βασικές ελλείψεις της ιστορικής αφήγησης είναι και οι παρακάτω:

- **Απουσιάζει εντελώς το όνομα του ηρωικού αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Παλαιολόγου** (αναφέρεται μία φορά ως Κωνσταντίνος ΙΑ'), καθώς και η περήφανε άρνησή του να παραδώσει την Πόλη, η οποία κλόνισε τη θέληση του σουλτάνου τόσο, ώστε να σκεφτεί να εγκαταλείψει την πολιορκία: «*Το δε την πόλιν σοι δούναι, ουτ' εμόν εστίν ουτ' άλλου των κατοικούντων εν ταύτη. Κοινή γαρ γνώμη πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και ου φεισόμεθα της ζωής υμών*» («*Το να σου παραδώσω την Πόλη δεν είναι αρμοδιότητα ούτε δική μου ούτε κάποιου από όσους κατοικούν σε αυτήν, αλλά όλοι ομοφώνως είμαστε αποφασισμένοι να πεθάνουμε χωρίς να λυπηθούμε τη ζωή μας*»).

Και, όσο κι αν φαίνεται απίστευτο, στη μικρή αυτή αναφορά στην Άλωση της Κωνσταντινούπολης **δεν** υπάρχει βέβαια καμία εικόνα του ηρωικού τελευταίου αυτοκράτορα. Αντιθέτως, στο εικονογραφικό υλικό εικονίζεται ο Μωάμεθ ο Β', ο οποίος αναφέρεται περισσότερες φορές στο κείμενο, να μπαίνει θριαμβευτής στην Πόλη σε έναν πίνακα του Μπ. Κόνσταντ από το Μουσείο των Αυγουστίνων της Τουλούζης... Το δε γεγονός σχολιάστηκε με διθυραμβικό-ειρωνικό, ας ελπίσουμε-τρόπο από καθημερινή εφημερίδα μεγάλου συγκροτήματος με τον τίτλο: *Επιτέλους, στην εικόνα με την Άλωση της Πόλης δεν εικονίζεται ο νικημένος αλλά ο νικητής!* (07/10/2006)

Είναι μήπως η προχειρότητα και η βιασύνη στη συγγραφή αυτών των βιβλίων, όπως ισχυρίζονται πολλοί εκπαιδευτικοί, ή μήπως η σκοπιμότητα της «πολυπολιτισμικότητας», που το επέβαλε αυτό;

Για ποιο λόγο να αποκρύπτεται αυτή η αγέρωχη απάντηση που είναι **σύμβολο ανδρείας και αρετής**; Τίποτε ωστόσο δεν γίνεται τυχαία. Τα πάντα καταστρώθηκαν σε βάθος χρόνου και ακολουθούν χαραγμένη στρατηγική και σαφείς οδηγίες από τα «επιχειρησιακά προγράμματα» της ιδεολογικής ελίτ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ιστορία χωρίς... ήρωες

Η περιγραφή της τελικής πτώσης της Πόλης περιγράφεται στο συγκεκριμένο βιβλίο ως εξής: «*Ο αυτοκράτορας έπεσε στο πεδίο της μάχης, κυκλωμένος από τους εισβολείς. Όπως προέβλεπε ο θρησκευτικός νόμος, η Πόλη*

Καθηγητές και δάσκαλοι σε διαδηλώσεις και συνελεύσεις κατά τη διάρκεια της μεγάλης κινητοποίησης τους.

Χαρακτηριστική εικόνα από τις πρόσφατες καταλήψεις. Ωστόσο το ΤΜ θα πρέπει να επισημάνει ότι πολλή από την κριτική που απηύθυναν οι εκπαιδευτικοί προς τα νέα βιβλία πηγάζει από το γεγονός ότι αυτά καθιερώνουν ως αναγκαία την «**διά βίου εκπαίδευση**» και των ιδίων... Και είναι δυστυχώς γεγονός ότι στις μέρες μας το λειτούργημα του δασκάλου έγινε επάγγελμα και οι δάσκαλοι έχουν μετατραπεί σε κουρασμένους επαγγελματίες που δυσανασχετούν στο ενδεχόμενο της συνεχούς εκπαίδευσής τους...

παραδόθηκε στους μαχητές...» [σ.σ. η υπογράμμιση είναι του βιβλίου].

Η δε επίκληση του θρησκευτικού νόμου γενικώς και αορίστως για να... δικαιολογηθούν οι βαρβαρότητες, αφήνει περιθώρια για πολλές παρερμηνείες στα συγχυσμένα μυαλά των σημερινών μαθητών, αφού ούτε καν αναφέρει τη λέξη «**μουσουλμανικός**» για να προσδιορίσει ποιο νόμο εννοεί.

Η παρεμβολή στο κείμενο των «πηγών» ακολουθεί το ίδιο παραμορφωτικό πνεύμα. Αγνοούνται πολύ σημαντικότερες δόκιμες πηγές, ελληνικές και ξένες, για τα κοσμοϊστορικά γεγονότα της Άλωσης και ιδίως οι ανα-

Βιβλία «ελληνικής Ιστορίας» με χρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, της USAID και της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ...

Τα νέα βιβλία της ιστορίας του Δημοτικού και του Γυμνασίου που κυκλοφόρησαν εφέτος, αλλά και τα υπόλοιπα που θα είναι έτοιμα την επόμενη σχολική χρονιά, είναι από τη γένεση τους... υπερεθνικά. Πρόκειται για «Έργο συγχρηματοδοτούμενο κατά 75% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και 25% από εθνικούς πόρους» (Γ' Κ.Π.Σ./ ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ/ Ενέργεια 2.2.1/ Κατηγορία πράξεων 2.2.1.α: «Αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και συγγραφή νέων εκπαιδευτικών πακέτων»...). Ξεχάστε εκείνα τα παλαιομοδίτικα «με απόφαση της ελληνικής κυβερνήσεως...», που δεν θα θυμούνται σε λίγα χρόνια οι αυριανοί μαθητές. Φοβάμαι ότι αυτή η αναλογία, 25% μόνο ελληνική συμμετοχή, διατηρείται στο γράμμα και στο πνεύμα των νέων βιβλίων.

Έρχονται, όμως, και τα χειρότερα. Πρόκειται για τα τέσσερα νέα ελληνικά εγχειρίδια Ιστορίας που παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στις 8 Νοεμβρίου στην Αθήνα, και τα οποία προορίζονται να αποτελέσουν συμπληρωματικά βοηθήματα στα νέα βιβλία Ιστορίας του Λυκείου (ηλικίες 15-18 ετών). Παρουσιάζονται σαν ένα «**εναλλακτικό εκπαιδευτικό υλικό ιστορίας που ξεφεύγει από τα εθνοκεντρικά πρότυπα (!)**», σύμφωνα με τους επιμελητές και συγγραφείς τους. Η πρωτοβουλία για την υλοποίησή τους ανήκει στο «Κέντρο για τη Δημοκρατία και τη Συμφιλίωση στη Νοτιοανατολική Ευρώπη» (CDRSEE) που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη, ο σχεδιασμός του οποίου είναι το ξαναγράψιμο των σχολικών βιβλίων ώστε να εξαλείψει τον «εθνοκεντρισμό» από τα ελληνικά βιβλία Ιστορίας και τα βιβλία των άλλων βαλκανικών χωρών. Για το ποιοι είναι όλοι αυτοί οι... καλοί άνθρωποι (bonhommes) που φάνονται να διακηρύττουν «προς τι το μίσος και ο αλληλοσπαράγμός;», την απάντηση την βρίσκουμε κάνοντας ένα καλό searching στο Διαδίκτυο.

Σύμφωνα με την [ιστοσελίδα του CDRSEE](#), το **Κέντρο για τη Δημοκρατία και τη Συμφιλίωση στη Νοτιοανατολική Ευρώπη** είναι ένας Μη Κυβερνητικός Οργανισμός, του οποίου ο πρώτος πρόεδρος ήταν ο ειδικός απεσταλμένος του Γ.Γ. του ΟΗΕ για το ζήτημα των Σκοπίων, ο γνωστός «φιλέλληνας» Αμερικανός διπλωμάτης, Μάθιου Νίμιτς. Στη συνέχεια, τον διαδέχθηκε ο Αμερικανός πρόεδρος Ρίτσαρντ Σίφτερ. Ανάμεσα στα μέλη του διοικητικού του συμβουλίου φιγουράρουν πολλοί «διεθνείς υπάλληλοι», όπως ο Έλληνας, πρώην διευθυντής του γραφείου της

World Bank (Παγκόσμιας Τράπεζας) στην ΕΕ, και ο επίσης Έλληνας, συντονιστής του Ελληνοτουρκικού Φόρουμ και επί σειρά ετών μέλος της οργανωτικής επιτροπής της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ.

Όπως δείχνει η έρευνα, το CDRSEE χρηματοδοτείται, μεταξύ άλλων, από την USAID, την **Κεντρική Υπηρεσία για την Πολιτική Εξωτερική Βοήθεια** των ΗΠΑ, που ανάμεσα στις μέχρι τώρα γνωστές δραστηριότητές της (έχουμε αναφερθεί σ' αυτήν σε

πολυάριθμα τεύχη του ΤΜ και του Hellenic Nexus) είναι η συνεργασία με τη CIA και το FBI για:

- την αποσταθεροποίηση της Λατινικής Αμερικής,
- την ανατροπή καθεστώτων στην Ευρασία, με τις «πολύχρωμες επαναστάσεις»,
- την προπαγάνδα υπέρ του Σχεδίου Ανάν στην Κύπρο,
- την προώθηση των Γενετικά Μεταλλαγμένων Τροφίμων - GMO και, επίσης,
- τη στρατιωτική δραστηριοποίηση διαφόρων μισθοφορικών «ιδιωτικών εταιρειών πολέμου» με συμβόλαια με τον αμερικανικό στρατό στην κατοχή του Ιράκ.

{Ανάμεσα στους άλλους χρηματοδότες αυτής της νεοταξικής αρχής βλέπουμε την Coca Cola, την πολυεθνική Hyatt Regency, το Ίδρυμα για την Ανοικτή Κοινωνία (Open Society Institute στα Σκόπια, του γνωστού μας Τζωρτζ Σόρος) και το σιωνιστικό λόμπι των ΗΠΑ, στέλεχος του οποίου είναι ο

εβραϊκής καταγωγής Ρίτσαρντ Σίφτερ, πρόεδρος του CDRSEE.}

Οι σκοποί του CDRSEE και των νέων βιβλίων Ιστορίας είναι η επιβολή της νεοταξικής γραμμής **για τη διάλυση των εθνικών ταυτοτήτων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση**. Ήδη στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η «διεθνιστική» παγκοσμιοποιητική ιδεολογία έχει κυριαρχήσει με την πλειοψηφία των διδασκόντων.

Παρά, όμως, την υποχρεωτική «αναμόρφωση» και το mind control που υφίστανται εδώ και χρόνια οι φοιτητές μας, οι δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι η ελληνική νεολαία παραμένει ακόμα εξαιρετικά «εθνικιστική». Το καμπανάκι χτύπησε μάλιστα μετά το 2004, όταν οι νέοι ξεχύθηκαν κατά χιλιάδες στους δρόμους με τις σημαίες γιορτάζοντας τις νίκες στο Euro και στην Ολυμπιάδα. Γι' αυτό αποφασίστηκε να προχωρήσει ο νεοταξικός οδοστρωτήρας και στις πιο ευαίσθητες ηλικίες όπου διαμορφώνεται «εξ απαλών ονύχων» το πατριωτικό φρόνημα των Ελλήνων πολιτών.

φορές εκείνες στη μετέπειτα χρονογραφία, τις διηγήσεις και τη δημόσια ποίηση, όπου καταγράφεται ο τρόπος που βίωσαν οι Έλληνες τα γεγονότα και η νοσταλγία για την πολυθρύλητη Πόλη που άντεξε επί 1025 έτη, προβληθείσα επανειλημμένως από βαρβάρους.

Είναι προφανώς υποβολιμαίο ότι, από το Χρονικό του Γ. Φραντζή που χρησιμοποιείται ως «πηγή», επιλέγεται το εξής απόσπασμα: «Οι Σέρβοι, ενώ μπορούσαν να στείλουν [...] χρήματα και ανθρώπους, έστειλαν μήπως έναν οβολό; Ναι, αλήθεια, έστειλαν πολλά χρήματα».

ματα και ανθρώπους, αλλά στον σουλτάνο που τον μακρύ βασανιστικό δρόμο για τον νέο πολιορκούσε την Πόλη, και τους επαίνεσαν οι Τούρκοι...».

Συνεχίζοντας, στο κείμενο αναφέρεται ότι οι Βυζαντινοί έμειναν «**αβόητοι από τα χριστιανικά κράτη**»... Δεν γίνεται αναφορά ούτε στον Πάπα και στα δυτικά χριστιανικά κράτη που είναι σημαντικότερα στοιχεία.

Βέβαια, μέσα σε αυτό το πνεύμα αποσρόφησης της Ιστορίας, δεν γίνεται καμία αναφορά στον θρύλο του «Μαρμαρωμένου Βασιλιά» που στηρίξε το υπόδουλο γένος και φώτιζε

τον μακρύ βασανιστικό δρόμο για τον νέο Ελληνισμό και το '21- τον θρύλο που επικαλέσθηκαν συνειδητά οι πρωταγωνιστές του 1821 για να εξηγήσουν από πού ορμώμενοι ζητούν ένα ελεύθερο ελληνικό κράτος. Είναι γνωστή η απάντηση του Καραϊσκάκη στον Κιουταχλή: «**Ο βασιλιάς μας ούτε παρέδωσε ούτε παρεδόθη. Στέκει εκεί μαρμαρωμένος, ώσπου νά'ρθει η ώρα να τον αναστήσουμε!**»

Στην ενότητα για τη Μεγάλη Επανάσταση του '21, στο βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, απεικονίζονται τα καθαρά στρατιωτι-

κά και πολιτικά γεγονότα στα οποία αναδεικνύονται η φιλοπατρία, ο ηρωισμός και η αυτοθυσία των αγωνιστών. Η Νέα Τάξη δεν χρειάζεται ήρωες, αλλά μεταλλαγμένους υπηκόους. Τα ονόματα των ηρώων παρατίθενται «φωτογραφικά» στο κάτω μέρος της σελίδας, όπως στις αθλητικές εφημερίδες προβάλλεται... η ενδεκάδα μιας ομάδας ποδοσφαίρου!

Στον κατακερματισμό των γεγονότων προστίθεται και η διάχυση σε αποσπασματικές «διεπιστημονικές» πηγές. Δίνεται, όμως, ιδιαίτερη έμφαση στον εσωτερικό αλληλοσκοτωμό των πρωταγωνιστών της Επανάστασης.

Η Μικρασιατική Καταστροφή...

Την ώρα που οι εξελίξεις στο διεθνές σαηνικό έχουν αρχίσει να αποσυνθέτουν το στρατηγικό παζλ της Νέας Τάξης (ήττα του σιωνισμού στη Μέση Ανατολή, μπλοκάρισμα της υπερδύναμης στη σύγκρουση με το Ισλάμ, άνοδος της Ρωσίας, της Κίνας και της Λατινικής Αμερικής στο προσκήνιο, η πρόσφατη ανταρσία της Β. Κορέας και του Ιράν...), η εγχώρια «παγκοσμιοποιητική» ελίτ εξακολουθεί να επιμένει στην κατεύθυνση της υλοποίησης των περιφερειακών σχεδίων της Νέας Τάξης.

Η λογική αυτή που έχει ήδη επιβληθεί στον χώρο των ηλεκτρονικών ΜΜΕ και του Τύπου, που ελέγχεται ασφυκτικά από την οικονομική νομενκλατούρα της ευρω-ατλαντικής παγκοσμιοποίησης, διαχέεται και μέσα από τα ευθυγραμμισμένα σ' αυτήν αρμόδια εκπαιδευτικά ινστιτούτα και όργανα στα νέα βιβλία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις είναι και η παρουσίαση των μεγάλων ιστορικών εξελίξεων των αρχών του 20ού αιώνα -Βαλκανικοί Πόλεμοι, Α' Παγκόσμιος Πόλεμος, Μικρασιατική Εκστρατεία και Καταστροφή, προσφυγιά του Ελληνισμού της Ιωνίας- μέσα σε μόλις δύο ουσιαστικά σελίδες κειμένου και περισσότερο εικονογραφικό υλικό, στο βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού.

Ανάμεσα στα ελάχιστα που πρέπει να γνωρίζουν τα ελληνόπουλα για τη Μικρασιατική Καταστροφή λ.χ. είναι τα ακόλουθα:

»Στις 27 Αυγούστου 1922 ο τουρκικός στρατός μπαίνει στη Σμύρνη. Χιλιάδες Έλληνες συνωστίζονται στο λιμάνι προσπαθώντας να μπουν στα πλοία και να φύγουν για την Ελλάδα*».

[* Η υπογράμμιση είναι δική μας... Η φράση δίνει την εντύπωση ότι περίμεναν να πάνε τον... πλοίο της γραμμής για το Αιγαίο τον Δεκαπενταύγουστο.]

Η διαστρέβλωση της δημοκρατίας

Στη συνέχεια, αφού οι ξεριζωμένοι Έλληνες της Ιωνίας και του Πόντου φθάνουν σαν... «εκδρομείς» στη μητροπολιτική Ελλάδα, αρχίζει η περίοδος του Μεσοπολέμου στην οποία αφιερώνεται... μισή σελίδα κειμε-

Η είσοδος του Μωάμεθ στην Κωνσταντινούπολη που προτιμήθηκε για τις σελίδες του νέου βιβλίου της Μεσαιωνικής Ιστορίας της Β' Γυμνασίου (Είσοδος των Τούρκων στην Κωνσταντινούπολη. Πίνακας του Μπ. Κόνσταντ, Μουσείο των Αυγουστίνων, Τουλούζη, Γαλλία).

Η καταστροφική για την Πόλη, 4η Σταυροφορία του 1204. Εδώ απεικονίζεται η είσοδος των Σταυροφόρων στην Κωνσταντινούπολη. Είναι πίνακας του Ευγένιου Ντελακρουά φτιαγμένος για την Αίθουσα των Σταυροφοριών στις Βρυξέλλες. Για τη Σταυροφορία αυτή και τις συνέπειές της στο Βυζάντιο αφιερώνονται στο βιβλίο της Β' Γυμνασίου μόλις τρισημиси γραμμές, οι δε ευθύνες αποδίδονται περισσότερο στον Αλέξιο Α' παρά στους σιδηρόφρακτους εισβολείς που λεηλάτησαν τη Βασιλεύουσα.

Απεικόνιση του τελευταίου αυτοκράτορα του Βυζαντίου Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου από χειρόγραφο του 15ου αιώνα (Μοντένα, Βιβλιοθήκη Εστένσε). Αυτή η χαρακτηριστική εικόνα του αυτοκράτορα που υπήρχε επί σειρά ετών σε όλα τα σχολικά βιβλία, στα νέα βιβλία έχει αφαιρεθεί, όπως έχουν αφαιρεθεί

και όλα τα στοιχεία που θα καλλιεργήσουν το αίσθημα του ηρωισμού και της θυσίας, στοιχεία απαραίτητα στις ανθρωπίνες κοινωνίες, αλλά και πιθανώς πηγή πονοκεφάλου για κάθε λογής δυνάστες, αφού η αντίσταση προέρχεται πάντα από αυτά τα στοιχεία. Να σημειώσουμε δε ότι ήρωας δεν είναι μόνο αυτός που πέφτει στη μάχη, αλλά και ο πυροσβέστης και ο ανώνυμος πολίτης που θα διακινδυνέψει για να σώσει ένα παιδί στη θάλασσα... Προφανώς πρέπει κανείς να ομολογήσει ότι και η φιλοσοφία του Εθνικισμού έχει αρνητικά στοιχεία που έχουν οδηγήσει τις κοινωνίες σε αφάνταστες ακρότητες. Η ανάγκη εξεύρεσης της χρυσής τομής στην εποχή μας προβάλλει εξαιρετικά επιτακτική, αλλά και η «παγκοσμιοποίηση των πολυεθνικών» εξαιρετικά ύποπτη...

νον! Χωρίς καμιά ουσιαστική κουβέντα για τα σημαντικά και αλληπάλληλα πολιτικά, στρατιωτικά και κοινωνικά γεγονότα. Οι συγγραφείς περιορίζονται να πουν τα παρακάτω: «Οι συνθήκες διαβίωσης για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού είναι δύσκολες. Η ανεργία, τα χαμηλά ημερομίσθια, οι ανυπόφορες συνθήκες εργασίας και η έλλειψη ασφάλισης έχουν ως αποτέλεσμα μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις από τους εργαζόμενους. Μέσα και όχι αυτό το κλίμα ξεσπούν κυβερνητικές κρίσεις»...

και εκδηλώνονται στρατιωτικά πραξικοπήματα. Το 1936, ο Ιωάννης Μεταξάς καταλύει το Σύνταγμα και επιβάλλει δικτατορία».

Δηλαδή οι μαθητές θα μαθαίνουν ότι η δικτατορία του Μεταξά έγινε γιατί οι εργαζόμενοι διεκδικούσαν τα δικαιώματά τους. Πράγμα που μπορεί να οδηγήσει στον συνειρμό ότι οι κοινωνικοί αγώνες είναι επικίνδυνοι, άρα προσαρμοστείτε και υποταχθείτε στην υπάρχουσα «δημοκρατία», γιατί κινδυνεύουμε όλοι από τις διεκδικήσεις.

- Στις επόμενες σελίδες για το ΟΧΙ και το έπος του '40 αφιερώνονται όλες κι όλες... 3 γραμμές κειμένου: «Η Ελλάδα μπαίνει στον πόλεμο στις 28 Οκτωβρίου 1940, όταν απαντά αρνητικά στο τελεσίγραφο του Μουσολίνι. Οι Έλληνες, το 1940-1941, απομακρύνουν τα ιταλικά στρατεύματα από τα ελληνοαλβανικά σύνορα, σημειώνοντας σημαντικές νίκες»...

- Για την εθνική αντίσταση έχουν γραφεί μόλις... 2 παράγραφοι (περίπου 9 σειρές κειμένου).

- Για την αντίσταση στη Χούντα και το Πολυτεχνείο... 5 αράδες.

- Για την Κύπρο και τον εθνοκατελυτικό αγώνα της ΕΟΚΑ μισή σελίδα και, στη συνέχεια, φωτογραφίες και υποσημειώσεις.

- Αφιερώνονται, όμως, τρεις ολόκληρες σελίδες στο... ποδόσφαιρο, το αυτοκινητό και την τηλεόραση στην Ελλάδα!

Αυτή είναι η πραγματικότητά μας, ίσως ισχυριστεί κάποιος. Η εκπαίδευση όμως πρέπει να αποσκοπεί και να σκοπεύει στο ιδεατό και όχι να περιορίζεται μόνο στο καθημερινό...

Την ώρα που η Παιδεία δοκιμάζεται στους δρόμους, η υπουργός της Παιδείας έσπευσε να κηρύξει την έναρξη του 3ου Διεθνούς Συνεδρίου Βιοτεχνολογίας (5-7 Οκτωβρίου) που οργανώθηκε από τα λόμπυ των πολυεθνικών της βιοτεχνολογίας. Πίσω της διακρίνονται, ανάμεσα στους χορηγούς του Συνεδρίου, οι πρεσβείες των ΗΠΑ και του Ισραήλ. Η διοργανώτρια εταιρία του συνεδρίου εκπροσωπεί στην Ελλάδα την EuroRabio, η οποία, σύμφωνα με τους ακτιβιστές κατά της βιοτεχνολογίας, είναι το επίσημο λόμπυ για πάνω από 1.500 εταιρίες βιοτεχνολογίας στην Ευρώπη με πρώτη τη γνωστή Monsanto των μεταλλαγμένων σπόρων. Γι' αυτό διεθνώς τα συνέδρια της Βιο είναι για τους ακτιβιστές κατά των μεταλλαγμένων και της παγκοσμιοποίησης ό,τι και οι συναντήσεις της ΕΕ και του G8. Οι στόχοι αυτών των συνεδρίων εντάσσονται στη γενικότερη προώθηση και την αποενοχοποίηση των μεταλλαγμένων προϊόντων στα κέντρα αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτά τα αδιανόητα υποτίθεται ότι θα συμβάλλουν στην πολυπόθητη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Και καταντά αφέλεια η καλοπροαίρετη κριτική ότι δήθεν υπήρξαν καλές προθέσεις αλλά ξεκίνησαν από λάθος αφετηρία την προσπάθεια για μεταρρύθμιση. Είναι ολοφάνερο από πού εκπορεύονται οι πολιτικές αυτές στην παιδεία και τι σκοπούς εξυπηρετούν.

Η καλλιέργεια της ιστορικής αμνησίας

Τα νέα σχολικά βιβλία είναι το «τυρί» στην φάκα της «πολυπολιτισμικής» παγκοσμιοποίησης, που δεν έχει τίποτε να κάνει με την αληθινή οικουμενικότητα και τα πανάρχαια οικουμενικά ανθρωπιστικά ιδεώδη του Ελληνισμού. Η ταύτιση των νεοταξικών στρατηγικών με τη «μεταρρύθμιση» στοχεύει στην εμφύτευση σήμερα του σπόρου της ιστορικής αμνησίας, έτσι ώστε οι αυριανές γενιές των πολιτών και των εργαζόμενων Ελλήνων να γίνουν άβουλοι υποτακτικοί των υπερεθνικών οργάνων της Νέας Τάξης, των πλανηταρχών και της γραφειοκρατικής ελίτ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η συνταγή για το «τυρί» είναι αυτή ενός ex nihilo (εκ του μηδενός) κόσμου που, μέσα από την απώλεια της συλλογικής μνήμης, οδηγείται στην ύπαρξη-ανυπαρξία στους κόλπους ενός δυστοπικού matrix. Το τι συμβαίνει, το πώς και γιατί, το περιέγραψε πολύ σοφά ο Ουμπέρτο Έκο στην τελευταία του συνέντευξη στην *Ελευθεροτυπία*

Γκράφιτι με απόσπασμα από τον Εθνικό Ύμνο, που έκανε ένας καθηγητής του Γυμνασίου-Λυκείου Αμαρύνθου επιχειρώντας να στείλει ένα μήνυμα απελπισίας στον ελληνικό λαό... Πόσος χρόνος θα χρειασθεί ακόμα για να αντιληφθεί η σιωπούσα πλειοψηφία ότι οδηγούμεθα μαθηματικώς στο χειρότερο για τον Ελληνισμό no way out! Χωρίς άλλες ιστορικές εφεδρείες!

(10/10/2006): «Η απώλεια της έννοιας της Ιστορίας, χαρακτηριστική παθολογία των ΗΠΑ, δυστυχώς μεταδίδεται σταδιακά και στις νέες γενιές στην Ευρώπη. Αν ρωτήσουμε έναν νέο Γάλλο, Ιταλό ή Βρετανό ποιος ήταν αρχηγός του κράτους τους στη δεκαετία του '50, θα δυσκολευτούν πολύ να το βρουν, αντίθετα με έναν δικό μου συμμαθητή! Το σχολείο τότε έδινε στους μαθητές μία εικόνα διαδοχικών γεγονότων.

Το πιο ανησυχητικό είναι ότι αυτή τη "μόλυνση" έχει φτάσει μέχρι και τα πανεπιστήμια. Σε ένα τμήμα Φιλοσοφίας στο Πρίνστον, ένας πανεπιστημιακός συνάδελφος είχε προειδοποιήσει τους μαθητές του πως η είσοδος στο μάθημά του ήταν "κλειστή στους ιστορικούς της φιλοσοφίας". Αυτό τα λέει όλα! Στη φαντασίωση που έχουν οι Αμερικανοί για την εικόνα του ex nihilo κόσμου, η αναφορά της λέξης "φιλοσοφία", της παλαιάς σοφίας, δεν είναι παρά μία ευρωπαϊκή διαστροφή. Με τον ίδιο τρόπο, αντιμετωπίζουν την αγάπη μας για την Ιστορία».

Το ελληνικό ανθρωπιστικό ιδεώδες που διαμόρφωσε τις αξίες του ορθού λόγου, της ελευθερίας του ατόμου και την ιδέα της δημοκρατίας οφείλουμε να μην το αφήσουμε να πέσει στη «φάκα» του νεοφιλελεύθερου Μεσαίωνα.

Πηγές

Βιβλία

• Σ. Γεντιάς, Ε. Μαρκεροπούλης, Ν. Νικολόπουλος, Μ. Νικολόπουλου, Ιστορία Ε' Δημοτικού «Στα βυζαντινά χρόνια» (ΟΕΔΒ) · Μ. Ρεπούση, Χ. Ανδρεάδου, Α. Πουταλάκη, Α. Τσίβας, Ιστορία ΣΤ' Δημοτικού «Στα νεότερα και σύγχρονα χρόνια» (ΟΕΔΒ) · Α. Ιωρδανίδου, Α. Αναστασοπούλου, Ι. Γαλιανού, Ι. Δρυς, Α. Κόττα, Π. Χαλινιάς, Γιώσσα Ε' Δημοτικού «Της γλώσσας ρόδι και ροδόνη» (ΟΕΔΒ) · Α. Ιωρδανίδου, Ν. Κανελλοπούλου, Ε. Κοσιμά, Β. Κουταβά, Π. Οικονόμου, Κ. Παπαϊωάννου, Γιώσσα ΣΤ' Δημοτικού «Λέξεις... Φράσεις... Κείμενα» (ΟΕΔΒ) · Θ. Κατσιλιάδης, Γ. Κοζοροίου-Αλεβρά, Β. Σκουλάτος, «Αρχαία Ιστορία» Α' Γυμνασίου (ΟΕΔΒ) · Ι. Δημητριάδης - Θ. Ιωάννου, Β' Γυμνασίου «Μεσαιωνική και Νεότερη Ιστορία» (ΟΕΔΒ) · Θ. Πυλαρινός, Σ. Χατζηδημητρίου, Α. Βαρελάς, Α' Γυμνασίου «Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας» (ΟΕΔΒ) · Ε. Γαλαντούδης, Σ. Χατζηδημητρίου, Θ. Μέντη, Β' Γυμνασίου «Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας» (ΟΕΔΒ) · «Ιο Σχέδιο Εργασίας για μια Διαθεματική/Διεπιστημονική Δραστηριότητα με τη Μέθοδο Project», από τις Οδηγίες του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου · «Μία Πρόταση για την Προσέγγιση του Ιστορικού

Ελληνόπουλα ξεφυλλίζουν τα καινούργια βιβλία. Πουθενά δεν θα διαβάσουν για τον Μαραθώνα, την Σαλαμίνα, τα Δερβανάκια, το Σούλι, τον Παπαφλέσσα, την καταστροφή της Σμύρνης, την εθνική αντίσταση, την εισβολή στην Κύπρο...

Γεγονότος», από το βιβλίο του Καθηγητή για την Ιστορία της Α' Γυμνασίου · «Η Αλωση της Πόλης: Διδακτικοί στόχοι», από το Βιβλίο του Καθηγητή για την Ιστορία της Β' Γυμνασίου.

Διαδίκτυο

• e-paideia.net, «Τα νέα σχολικά βιβλία στο Δημοτικό», απόψεις των Εκπαιδευτικών και της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης · «Διαθεματικά: Η συνολική αποδιάρθρωση της γνώσης και της βασικής γενικής εκπαίδευσης. Σύζητηση στον διαδίκτυο του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ, <http://genesis.ee.auth.gr/forum/viewtopic.php?p=1828> · «Νέα Σχολικά Βιβλία: Εργαλεία αμάθειας και ιδεολογικής χειραγώγησης», www.allavita.gr/typos/typos2087.php · Οι θέσεις των Ανεξάρτητων Αυτόνομων Αγροτικών Ριζοσπαστικών Παρεμβάσεων-Συνσπειρώσεων-Κινήσεων Προτοβόθμιας Εκπαίδευσης για τα νέα βιβλία: «Διάρθρωση σεμινάρια, επιθεωρητικό επιμορφωτικό αποτέλεσμα», www.paremvasis.gr/2006/n060906.htm · Η εκτίμηση του Παλλαικού Μετώπου Παιδείας για το Δικαίωμα στην Μόρφωση και την Εργασία, www.eskadee.org · Παναγιώτη Ζαφρούδση, «Συνένοχος στο φόνο δεν θα μας έχετε!»: Η απάντηση των εκπαιδευτικών στα νέα σχολικά προγράμματα και βιβλία, www.apopsy.gr/2006/11/17/apo_01.htm · Βαγγέλη Ιντζή και Μαρίας Κατεπανίδου, «Τα Νέα Σχολικά Βιβλία: Από τη μεταρρύθμιση του πρόσφατου στην εκπαιδευτική πραγματικότητα», 25/09/2006, www.e-paideia.net/eWeek/default.asp?lngId=56460

MME

• «Σύννοδος Υπουργών Παιδείας ΟΟΣΑ: Είτε δημόσιο, είτε ιδιωτικό... αρκεί να είναι καπιταλιστικό», εφημ. Ριζοσπάστης, Πέμπτη 26 Ιουνίου 2006 · «Το μάθημα της Ιστορίας στο Δημοτικό Σχολείο με βάση τα νέα Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών και τα Νέα Βιβλία», από τις Οδηγίες του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου · Ουμπέρτο Έκο «Η τηλεόραση καλλιεργεί την αμνησία», συνέντευξη στη Βίβυ Τσιώρου, *Ελευθεροτυπία*, 10/10/2006 · «Οι αντιρρήσεις της Εξαρχολογίας για τα νέα σχολικά βιβλία», *ΤΑ ΝΕΑ*, 12/09/2006 · «Σχέδια για την άωση της ελληνικής παιδείας και μετάλλαξη της σε "πολυπολιτισμική"», *Το Παρόν*, 01/10/2006 · Βασίλη Κρεμμυδά «Όταν εξεφανίστηκε η... Γαλλική Επανάσταση», *ΤΑ ΝΕΑ*, 07-08/10/2006 · Δημήτρη Ταδόρα «Η Παιδεία δεν παίζει», *Κυριακάτη, Ελευθεροτυπία*, 15/10/2006 · Δημήτριο Β. Παπαϊωάννου «Πώς επιτυγχάνουν οι μεταρρυθμίσεις», *ΤΟ ΒΗΜΑ*, 12/10/2006 · Σ.Δ. Μοσχονάς «Τα νέα βιβλία αλλάζουν το σχολείο», *Καθημερινή*, 15/10/2006

Το ζήτημα της δημιουργίας και διαμόρφωσης μιας Εθνικής Συνείδησης είναι τεράστιο. Και είναι γεγονός ότι η καλλιέργεια των «εθνικών συνειδήσεων» αποτέλεσε αντικείμενο εντατικής προπαγανδιστικής εκστρατείας, με το ξεκίνημα της δημιουργίας των εθνικών κρατών, πριν τρεις περίπου αιώνες. Τα υπέρ και τα κατά αυτής της κατάστασης έχουν καταγραφεί με πολύ αίμα στην ανθρώπινη συνείδηση. Τελικά, όση σημασία έχει η προσαρμογή στα νέα δεδομένα, αφού η ίδια η Ιστορία είναι δυναμική και εξελισσόμενη, τόση σημασία έχει και η σωστή σύλληψη του παρελθόντος του, για κάθε λαό. Ειδικά για εμάς τους Έλληνες, η ύπαρξη Εθνικής Συνείδησης έχει τεράστια σημασία και λόγω Ιστορίας και λόγω πολιτισμού και λόγω... γειτόνων. Ωστόσο, το ΤΜ θέλοντας να δείξει το πολύπλευρο του θέματος, παραπέμπει και στο άρθρο του καθ. Δ. Κιτσίκη στο παρόν τεύχος.